

نوشته عیدمحمد عزیزپور

۷ جون ۲۰۲۴

جهاد یعنی کوشش؟

در رابطه با حمله جهادگرانه پناهجوی افغان در المان

واژه جهاد از کلمه جهد گرفته شده است. اما وقتی که ما از جهاد سخن می‌گوییم، باید آنچه را که کتاب‌های مقدس مسلمانان به نام جهاد نامیده‌اند، جهاد بنامیم، نه سخنان انساندوستانه و مهربانانه مسلمانان امروزی را که جهاد گویا به معنای جهد و کوشش است. منشا و سرشت جهاد در کتاب‌های قرآن و حدیث بیان شده است نه در سخنان این و آن.

منبع من همان کتاب‌هایی است که در صدر اسلام یا نزدیک به آن نوشته شده‌اند. ماهیت و اصلیت احکام اسلامی همان کتاب‌ها هستند. برای درک هر حکمی بهتر است به آن‌ها مراجعه کنیم و صادقانه همان‌ها را به مردم بگوییم نه از پیش خود معنای‌های که مورد پسند ما و مردم است. نه اینکه به آن چیزی را که نیست بیافزاییم تا اسلام را دین بی‌عیب و نقص معرفی کنیم.

در اسلام، قرآن منبع اول و حدیث پیامبر منبع دوم آن است. این هر دو نزد مسلمانان اصیل مقدس‌اند. جایگاه احادیث صحیح بخاری را در اسلام کسی نمی‌تواند انکار کند. احادیث صحیح بخاری پس از قرآن صحیح‌ترین کتاب و منبع اسلام است.

بر اساس همین دو منبع است که وقتی از هر مسلمانی بپرسی جهاد چیست؟

بیدرنگ می‌گوید، جهاد یعنی جنگ و کشتار در راه خدا. کشتار چه کسانی؟ پاسخ کشتار نامسلمانان است.

حالا مسلمانان مهربان و با عاطفه که از کشتار، قتل و جنایت‌های جهادگران ناخرسند‌اند، از پیش خود می‌گویند که جهاد به معنی کشتار و سربریدن نیست از جدوجهد گرفته شده است به معنای جهد و کوشش است.

برای درک و فهم جهاد، بهتر است سخن اینان را به کلام الله و گفتار رسول او مقایسه کنید که در کجای سخنان الله و رسول او جهاد معنای جدوجهد و کوشش است.

البته کسانی که امروز جهاد می‌کنند، هدف‌شان پیروی از جهادهای محمد و یارانش است که همانا غزوه‌ها و سریه‌های زمان صدر اسلام است.

اما مسلمانان امروز، بیشتر‌شان آموزش یافته‌اند و با اخلاق انسانی رشد کرده‌اند و کشتن غیر مسلمانان و دیگراندیشان را نمی‌پذیرند، فکر می‌کنند که جهاد کشتار غیر مسلمانان و دیگر اندیشان نیست. زیرا این عمل واقعاً غیر انسانی و ضد بشری است.

چنین کسانی یا در اصل از منابع اصیل دین خویش بیخبر اند، و یا میدانند که در منابع دین یعنی قرآن و حدیث چنین است اما می‌کوشند با بازی با واژه‌ها و تغییر معنای آنان، و ماله‌کشی بر آیات قرآن، قرآن و حدیث را به زعم خویش با مقتضیات زمان سازگار بسازند.

در حالیکه معنای جهاد از زمان محمد تا کنون چیزی غیر از کشتار و قتل، غیر از چور و چپاول دیگران، و غنیمت گرفتن مال و زنان غیر مسلمانان چیزی دیگر نبوده است. ملا‌های خردباخته این را آشکارا می‌گویند.

چنین نیست که این قدر جهادگر بیسواد و کمسواد که جهاد می‌کنند، واقعن جدوجهد و کوشش دارند تا دانش بیاموزند، کار کنند، زحمت بکشند تا علم و هنر بیاموزند، تجارت کنند، به انسانها مهر و محبت ورزند تا جامعه ما را به رفاه و سعادت برسانند، بلکه آنان در راه خدا می‌جنگند و قتل میکنند تا ثواب کنند، غارت و غنیمت به دست می‌آورند. افزون بر آن آنان به راه الله و برای جنت می‌کشند.

آیا خود محمد و یارانش و لشکریانش که جهاد می‌کردند، واقعن جدوجهد و کوشش داشتند تا دانش بیاموزند، کار کنند، زحمت بکشند تا علم و هنر بیاموزند و به انسانها صرف نظر از اینکه مسلمان بودن و یا غیر مسلمان، میخواستند مهر و محبت ورزند تا جامعه ما را به رفاه و سعادت برسانند؟ داستان های جهاد های محمد به ما همه چیز را می‌گویند. فقط باید کتاب های صدر اسلام را بخوانید.

باید بگویم که کسانی که جهاد می‌کنند، سخنان من و مسلمانان مهربان با عاطفه را نمی‌شنوند، برای آنان قرآن و سنت پیامبر مهم است نه انسان دوستی و مهربانی ما.

شما می‌توانید برای خواندن به این منبع‌ها مراجعه کنید.

صحیح بخاری بخش بزرگی درباره جهاد و سیر دارد. جلد سوم صحیح بخاری، کتاب ۵۶ درباره جهاد و سیر است.

این کتاب ۱۹۹ باب دارد که در هیچ یکی از این باب‌ها شما چیزی به نام جد و جهد و کوشش که معنای جهاد باشد، نمی‌یابید. کسانی که شک دارند، بروند بخوانند.

اما باید بگویم که تغییر دادن کلام خدا و حدیث پیامبر، از نظر دینی گناه دارد. هر چند که مسلمانان دایم این گناه را می‌کنند. چون به زعم خویش نیت مسلمانان نیک است زیرا آنان خطاهای خدا و پیامبرش را تصحیح کرده و یا غلطی‌ها را می‌پوشانند.

اما، چه خوب است که به جای اینکه به کلام خدا و حدیث پیامبر ماله‌کشی کنیم و از کلام خدا و حدیث پیامبر خطاپوشی کنیم، صاف و ساده کوشش کنیم که این کلام خدا و حدیث پیامبر را برای کسانی آن را دوست دارند واگذاریم تا آنان در زنگی خصوصی خود از آن پیروی کنند و برای ما قانون و شریعت نسازند.

در تمام جهان دین یک امر خصوصی است. نتیجه ماله‌کشی، همین است که ملا و آخوند و امیران اسلامی به ما حکومت می‌کنند.

در ابتدای کتاب ۵۶ درباره جهاد و سیر، باب یکم در فضیلت جهاد و سلوک آن حضرت، آیه ۱۱۱ سور توبه ذکر می‌شود که بسیاری از «خودکفان» های بیکار، بدبخت و مغزشسته، بر اساس همین آیه هم خود را، هم هموطنان خود را و هم مردمان دیگر را می‌کشند:

«همانا خدا جان و مال اهل ایمان را به بهای بهشت خریداری کرده، آنها در راه خدا جهاد می‌کنند پس (دشمنان دین را) به قتل می‌رسانند و (یا خود) کشته می‌شوند، این وعده قطعی است بر خدا و عهده است که در تورات و انجیل و قرآن یاد فرموده، و از خدا با وفاتر به عهد کیست؟ پس از این معامله‌ای که کردید بسی شاد باشید که این به حقیقت سعادت و فیروزی بزرگ است. (آیه ۱۱۱ سور توبه)»

ازین آیه روشن تر کسی نمی‌تواند بیابد که خدا به فرنام فروشنده و سوداگر خوب، به خاطر جنت، جان و مال اهل ایمان را به بهای بهشت خریداری می‌کند و آنها را وادار به جهاد در راه خود یعنی راه الله می‌کند. اگر به قتل برسانند و یا خودشان کشته می‌شوند، فرق نمی‌کند، خدا وعده قطعی داده است است که آنان را به جنت می‌فرستد.

البته درینجا چیزی به نام جد و جهد و کوشش برای شگوفایی جامعه انسانی نمی‌یابید. سخن از کشتار و جنگ است.

از ابو هریره روایت شده است که گفت: مردی نزد رسول خدا آمده و گفت برایم عملی را نشان بده که ثوابش به اندازه جهاد باشد. آن حضرت گفت: چنین عملی را نمی‌یابم. (حدیث ۲۷۸۵، صحیح بخاری) یعنی قتل و کشتار مرمان دیگر به نزد آن حضرت بهترین عمل‌ها بوده است.

در آیه های ۱۰، ۱۱ و ۱۲ سوره صف نیز پیامبر به نقل از الله می‌گوید:

ای اهل ایمان، آیا شما را به تجارتی سودمند که شما را از عذاب دردناک (آخرت) نجات بخشد دلالت کنم؟ به خدا و رسول او ایمان آرید و به مال و جان در راه خدا جهاد کنید، که این کار (از هر تجارت) اگر دانا باشید برای شما بهتر است. تا خدا گناهان شما را ببخشد و در بهشتی که در زیر درختانش نهرها جاری است داخل گرداند و در بهشتهای عدن جاودانی منزهای نیکو عطا فرماید. این همان رستگاری بزرگ است. (آیه های ۱۰، ۱۱ و ۱۲ سوره صف)

یعنی از هر عمل و کار دیگر جهاد یعنی کشتن مخالفان بهتر است. البته کسی که جهاد می‌کند، غارت و غنیمت مال و زنان نیز جزء آن است. اما نه در زمان ما و در اروپای امروز. درینجا مسلمانان نمی‌توانند مال و زنان غیر مسلمانان را به غنیمت بگیرند. ولی بهشت را نصیب می‌شوند.

صحیح بخاری، جلد اول، کتاب ایمان، باب ۲۶، حدیث ۳۶ می‌نویسد که جهاد جزء از ایمان است:

از ابوهریره روایت شده است که پیامبر فرمود: «خداوند ضامن گردیده که برای کسی که در راه او به جهاد بیرون آید و او را بیرون نیاورد مگر ایمان به من و تصدیق پیامبران من، که در صورت زنده ماندن، او را با آنچه از ثواب یا مال غنیمت به دست آورده است، بازگردانم، و یا در صورت شهادت او در بهشت درآورم. پیامبر فرمود: اگر بر امت من دشوار نمی‌بود، در پس هیچ سریه بی (که به جهاد می‌رفت) نمی‌نشستم و دوست می‌دارم که در راه خدا کشته شوم و زنده گردم و باز کشته شوم، و باز زنده گردم و باز کشته شوم».

این آیات و حدیث‌ها را خوب بخوانید و ببینید که این ثواب گرفتن، مال غنیمت به دست آوردن، شهید شدن در راه خدا برای کشتن دیگران، و باز اشتیاق بیحد برای بارها کشتن و کشته شدن، باز زنده شدن و کشتن و کشته شدن به معنای قتل و کشتار است یا برای زحمت، کار و کوشش در زندگی روزمره و سعی و تلاش در جامعه؟

کدام انسان خردمند حاضر است به جز از کسی که توسط این کتاب‌ها شستشوی مغزی شده اند به قتل و کشتار مردمان بی‌گناه دست زند؟

آیا خودکفان (انتحاری)ها در شهر های افغانستان و جهان از سخنانی عده یی مهربان و انسان دوست پیروی می کنند و خود را می کفانند یا از خواندن قرآن و حدیث؟

این دلیل روشن و آشکار دیگر به این است که ما مسلمانان در اصل مردمان خوبی هستیم، هر عیبی که است از اسلام است. زیرا تا زمانی که به این متون رو نیاوریم، شستشوی مغزی نشویم، به این عمل ضد بشری دست نمی زنیم.

این کندک ها و گروههای خودکفان از کتاب های دینی اسلام پیروی می کنند، نه از سخنان انسان دوستانه این و آن.

برای کوتاه نمودن سخن، و مطالعه بیشتر این بحث بنگرید:

صحیح بخاری، جلد سوم، کتاب ۵۶ درباره جهاد و سیر، این کتاب ۱۹۹ باب دارد که در هیچ یکی ازین باب ها شما چیزی به نام جد و جهد و کوشش برای زندگی عادی نمی یابید. غیر از کشتن، کشته شدن، غنیمت جنگی و مسایل ازین قبیل.